

Bemærkning, der kom fra den ærede 6te Kjøbenhavnste Rigsdagsmand (Mourier). Jeg troer, at man maa indrømme den ærede Rigsdagsmand, at man, saalænge Regjeringen i det Hele taget nyder Thingets Tillid, maa antage Regjeringens Forslag for at være den bedste Veileder for vore, men jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand vilde gjøre Finantsudvalget og Thinget ganske særdeles Uret, dersom han paaastod, at Regjeringens Forslag ikke i det overveiende Fleertal af Tilfælde vare Veiledere for os; det have de altid været, og jeg haaber, at de altid ville være det. Den ærede Rigsdagsmand har hentydet til, at han oftere havde fundet Indstillinger, der angik smaa Summer. Jeg maa tilstaae, at jeg aldeles ikke fatter Betydningen af denne Bemærkning; om en Sum er stor eller lille, synes mig slet ikke, det kommer an paa (Hør!). Dersom vi vilde trække en saadan Grændse, saa vilde det for det Første være meget vanskeligt at sige, hvor en Sum ophører at være lille, og hvor den begynder at blive stor, og dernæst vilde der ogsaa let deraf udvikle sig en Betragtning som den, at naar Regjeringen kun foreslog smaa Forhøielser, saamange det end skulde være, saa kunde den være sikker paa at sætte sine Forslag igjennem. Jeg maa give den Erklæring, at medens Regjeringens Forslag vistnok i det Hele have været vel motiverede, lader det sig paa den anden Side slet ikke nægte, at der er fremkommet Forslag, som man ikke kan antage for at være vel overveiede. Jeg sigter ikke herved til den Deel af Finantsloven, hvorom der for Diezbliffet er Tale, Justitsministeriet; tvertimod, jeg vil villig indrømme, at det er en af de Dele af Finantsloven, som have været bedst motiverede, men jeg maa fremhæve, at dersom vi vilde gaae ind paa en saadan Anstuelse som den af den ærede Rigsdagsmand anførte, saa kunde vi omtrent ligesaagodt slaae en Streg over hele vor Bevillingsret fra først til sidst (Hør!), thi Intet vil være lettere for Regjeringen, end at indrette sine Forslag saaledes, at alle dens Forhøielser kun angaae smaa Summer, som da vilde blive summerede op til meget betydelige Hovedsummer. Jeg maa dernæst tillige fremhæve, at dersom en

saadan Grundsetning skulde gjøre sig gjældende, da vilde det være meget misligt, forsaavidt derved en Modvægt imod de idelige Begjeringer om Forhøielser, navnlig i det Personelle, derved vilde falde bort, den Modvægt nemlig, der har ligget hos den absolute Konge. Den absolute Konge var tidligere stillet saaledes, at han maatte være Modvægten mod de Begjæringer, de Krav paa Forhøielser i Udgiften, som kom fra de underordnede Autoriteter; da dette nu efter Regjeringsformens Forandring ikke kan vedligeholdes paa denne Maade, synes det nødvendigt, at Rigsdagen maa overtage sig at holde de Begjæringer af denne Art, der kunne fremsættes, i Skaf, og denne Myndighed, mener jeg, vil man ikke kunne unddrage sig Forpligtelsen til at udøve, hverken i det Smaa eller i det Store.

Jeg maa med Hensyn til, hvad den ærede Justitsminister har bemærket om Uhenstigtsmæssigheden af at opføre i Loven, hvilke Embedsmænd der skulle være kongeligt ansatte og hvilke ikke, gjøre den Bemærkning, at det vistnok vilde være meget ønskeligt, om dette kunde staae paa et andet Sted, og dersom der altsaa havde været fremlagt et særegent Forslag om, hvilke Embedsmænd der skulde ansættes ved Tængslet i Horsens, vilde det uden Tvivl have fundet sin Plads der; men et saadant Forslag er ikke fremlagt, og der er ikke givet Antydning af, at det vil komme, og under saadanne Omstændigheder seer jeg ikke, at der er noget Sted, hvor det mere passende kan fremkomme end her. Det er en Selsfølge, at, dersom Ministeriet senere skulde fremlægge et Lovforslag derom, maa jo den Bestemmelse, Thinget her maatte fatte, saafremt iøvrigt tilstrækkelige Grunde skulde fremkomme, være at tage under nærmere Overveielse. — Hvad Understøttelsen til Flakkebjerg Anstalt angaaer, da kan jeg derom kun sige, at Documenterne derom først ere komne Udvalget tilhænde igaar, og at det altsaa ikke har været muligt at faae dem gennemgaaet. Desuden vil jo ved denne Behandling af Sagen et saadant Forslag ikke kunne fremkomme, men jeg troer rigtignok at turde indestaae for, at Udvalget vil tage Sagen under alvorlig Overveielse mellem 2den og 3die Behandling.